

Arrest

nr. 200 798 van 7 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. EL KHOURY, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Hazara en sjiitisch ismailia. U werd geboren in het dorp Dawla Dagh, regio Nikpai, district Khanabad in de provincie Kunduz. U verbleef daar tot uw vertrek uit Afghanistan. U kent uw geboortedatum niet, maar werd volgens de leeftijdsbepaling die u via botscan onderging 18 jaar oud op de dag van uw gehoor bij het CGVS.

Nog voor uw geboorte had uw oom een persoon genaamd S. vermoord. Hierdoor was uw familie verwickeld geraakt in een bloedwraak. Drie jaar nadat uw oom die persoon vermoord had, werd uw oom vermoord door de zonen van S..

Na de dood van uw oom werd uw vader ziek, waardoor hij niet in staat was de dood van uw oom te wreken. De dood van uw oom moet volgens uw verklaringen echter gewroken worden. Indien dit gedaan zou worden, blijft de bloedwraak in stand, en zou ook u hiervan het slachtoffer kunnen worden.

Omwille van bovenstaand feit heeft u Afghanistan verlaten. U reisde door naar België en was gedurende één maand en vijf dagen onderweg. Op 1 november 2015 kwam u aan in België. Op 6 november 2015 vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de taskara van uw vader en de envelop waarin dit document u werd toegestuurd neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw herkomst uit het district Khanabad in de provincie Kunduz niet geloofwaardig is. Doorheen uw relaas is gebleken dat uw kennis van uw regio van herkomst uitermate beperkt is, waardoor ernstige twijfels rijzen bij uw bewering hier uw hele leven tot aan uw vertrek te hebben gewoond.

Uw verklaringen over het dorp waar u altijd gewoond zou hebben, kunnen allesbehalve overtuigen. Zo werd u gevraagd of uw dorp dichtbij de grens tussen Khanabad en een ander district lag (CGVS, p. 4). Hierop slaagde u er wel in om een aantal districten op te noemen die grenzen aan Khanabad (namelijk Dashte Archi, Ali Abad en Kunduz-stad, i.e. district Kunduz) (CGVS, p. 4). U kon echter niet zeggen of de grens tussen Khanabad en één van deze districten dichtbij uw dorp lag, of welk van deze districten het dichtste bij was (CGVS, p. 4), terwijl uw dorp volgens onze informatie praktisch aan de grens ligt met het district Kunduz (zie administratief dossier, blauwe map, document 1). Uw verklaring hiervoor is dat u nooit aan de grens was, omdat u omwille van de bloedwraak waarin uw familie verwickeld was, uw dorp niet kon verlaten (CGVS, p. 4-5). Dit is echter helemaal geen afdoende uitleg, gezien de bloedwraak die u aanhaalde betrekking had op een familie die in hetzelfde dorp als u woonde (CGVS, p. 5). Hiermee geconfronteerd, gaat u in tegen uw vorige verklaring, en stelt u dat de bloedwraak eigenlijk geen reden was waardoor u uw dorp niet kon verlaten, maar dat u gewoon geen reden had om buiten uw dorp te gaan (CGVS, p. 5). Het feit dat u uw verklaringen aanpast naargelang de vraag, doet de geloofwaardigheid van deze verklaringen teniet.

Ook uw kennis over de omgeving van uw eigen dorp vertoont talrijke hiaten. Gevraagd om te vertellen over uw dorp, over wat daar allemaal te zien en te doen is, antwoordde u enkel dat u de mensen daar boeren zijn (CGVS, p. 16). Een dergelijk summiere verklaring, over een plaats waar u volgens uw verklaringen heel uw leven heeft doorgebracht, toont aan dat u niet in staat bent doorleefde en accurate verklaringen te geven over uw streek van herkomst.

Ook wanneer u daarna nog de kans gegeven werd om door middel van antwoorden op meer specifieke vragen, uw kennis over uw regio tentoon te spreiden, lieten uw antwoorden te wensen over. Zo stelde u dat uw regio woestijngebied is, waar nooit overstromingen zijn (CGVS, p. 16).

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, wordt Khanabad echter niet gespaard van overstromingen, en vonden er zowel in 2012 als 2015 overstromingen plaats in uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 2, 3). Nog beweerde u dat er nooit een droogte voorviel in uw regio (CGVS, p. 16). Ook dit gaat in tegen de informatie van het CGVS (zie administratief dossier, blauwe map, document 4, 5). Deze verklaring is bovendien bijzonder frappant, gezien u hiervoor verklaarde dat uw regio woestijngebied zou zijn (CGVS, p. 16). U beweerde wel dat er soms aardbevingen voorkwamen in uw regio, maar slaagde u er niet in doorleefd te vertellen over dergelijke gebeurtenis (CGVS, p. 16). Indien dergelijke zaken voorvielen in uw regio, kan ten minste verwacht worden dat u hierover meer zou kunnen vertellen dan dat dit voorviel maar dat er geen schade was (CGVS, p. 16). Ook omwille van bovenstaande elementen wordt afbreuk gedaan aan uw verklaringen over uw herkomst.

Ook bleek u geen informatie te kunnen verschaffen over de personen of families die in uw dorp wonen. Zo stelde u dat u deel uitmaakt van de familie Sultan(boi), en dat u niet weet of er veel mensen van die familie in uw dorp wonen (CGVS, p. 10). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat het niet plausibel is dat u geen informatie hebt over welke leden van uw eigen familie of clan in uw dorp zouden wonen. Gevraagd naar welke andere families er dan in uw dorp wonen, slaagde u er niet in om ook maar één andere familie op te noemen (CGVS, p. 10). U beweerde dan wel dorpsoudere te kennen, maar vernoemde slechts één dorpsoudere genaamd A.D. (CGVS, p. 10-11). Ook uw verklaringen over bevolkingsgroepen in uw dorp, en in de ruimere regio van Khanabad lieten te wensen over. U zei wel dat er ook mensen waren die Pashtou spraken, maar wist verder niets over de samenstelling van de bevolking van Khanabad. U wist niet of er in Khanabad andere mensen dan Hazara's wonen. U wist evenmin wie er in de meerderheid was in uw district (CGVS, p. 11). Indien u heel uw leven in dit dorp en deze regio gewoond zou hebben, is het niet plausibel dat uw verklaringen over de bevolking daar dermate summier zijn. Opnieuw wordt zo de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst op de helling gezet.

Volgens uw verklaringen was u in Afghanistan in het bezit van een taskara die u in het districtscentrum van Khanabad ging afhalen (CGVS, p. 17). Gevraagd wat het districtscentrum van Khanabad is, antwoordde u echter met 'Kunduz-stad', wat het districtscentrum van een ander district, Kunduz is (CGVS, p. 17; zie administratief dossier, blauwe map, document 6). Om zeker te zijn dat u dit zo bedoelde, werd u dit tot zeven keer toe gevraagd (CGVS, p. 17-19). Pas hierna, bij de achtste keer verklaarde u ineens dat het districtscentrum Khanabad is (CGVS, p. 18). Geconfronteerd met het feit dat u dit tot zeven keer toe anders verklaarde, stelde u dat de vraag niet duidelijk was (CGVS, p. 18). Zoals vermeld werd deze vraag u verschillende keren, op verschillende manieren gesteld om zeker te zijn dat u de vraag begreep, waardoor dit geen valabele verschoningsgrond is voor uw eerdere verklaringen. Dat u ineens toch Khanabad aanduidde als districtscentrum toont enkel aan dat u uw verklaringen aanpast naargelang de vraag. Ook zo wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst op de proef gesteld.

Bovendien stelt het CGVS zich ernstige vragen bij uw verklaringen over de taskara die u beweerde te bezitten. Gevraagd of u wel eens in het districtscentrum van Khanabad geweest bent, zei u aanvankelijk 'nee', om dan meteen toe te voegen dat u er 'misschien' een taskara was gaan aanvragen (CGVS, p. 18). Dat u eerst zei niet in het districtscentrum te zijn geweest, om meteen daarna uw verklaringen aan te passen, maar blijkt niet zeker te zijn of u er uw taskara ging afhalen (CGVS, p. 18), zet niet alleen uw verklaringen over dit document, maar ook over uw herkomst op de helling. U stelde dat u deze taskara niet kon voorleggen omdat u die thuis verloren bent (CGVS, p. 18). Uw moeder zou hem kwijtgeraakt zijn, en zelfs geen moeite gedaan hebben om die taskara te zoeken. U kon niet uitklaren waarom ze het document niet zou hebben gezocht (CGVS, p. 18). U legde echter wel de taskara van uw vader voor, wat aantoonde dat u zich wel bewust bent van het belang van dergelijke documenten in een asielpprocedure (zie administratief dossier, groene map, document 1). Hiermee geconfronteerd, stelde u ineens dat uw moeder wel gezocht heeft (CGVS, p. 18). Opnieuw past u uw verklaringen aan naargelang de vragen, wat geen afdoende verschoningsgrond is voor eerdere verklaringen, en bovendien gezien het veelvuldig voorkomen van dit gedrag tijdens het gehoor wijst op een gebrek aan medewerking.

Dit gebrek aan medewerking komt ook tot uiting in de verklaringen die u gaf over uw dagelijks leven in Afghanistan. Uw verklaringen hierover zijn dermate vaag en onaannemelijk dat er geen geloof aan kan gehecht worden. U lijkt uw profiel en achtergrond dan ook te proberen afschermen voor het CGVS. Zo stelde u dat hele dagen niks deed in Afghanistan, behalve spelletjes spelen met uw vrienden (CGVS, p. 13). Verder ging u soms naar school en bracht u soms voedsel naar uw vader die op het land aan het werken was (CGVS, p. 13).

Gepolst naar kennis over de landbouw in uw streek, slaagde u er echter niet in om overtuigende verklaringen af te leggen. Uw vader zou rijst en tarwe gecultiveerd hebben (CGVS, p. 8). Gevraagd naar het cultivatieproces van rijst, antwoordde u eerst enkel dat dit geplant en daarna geoogst wordt (CGVS, p. 8).

Wanneer u hierna aangespoord wordt om ook de andere stappen in het cultivatieproces te vernoemen, kunnen uw verklaringen nog steeds niet overtuigen (CGVS, p. 8). Nog verklaarde u dat jullie maar één keer rijst per jaar konden oogsten, terwijl informatie waarover het CGVS beschikt vermeldt dat men in Kunduz tot driemaal per jaar rijst zou kunnen oogsten (zie administratief dossier, blauwe map, document 7). Indien uw vader slechts twee gewassen teelde, en over een aanzienlijk gebied landbouwgrond beschikte (10 jereb; CGVS, p. 7) is het niet aannemelijk dat hij niet probeerde om meer rijst per jaar te cultiveren. Hoewel u verklaarde zelf niet op het land te helpen, kan toch verwacht worden dat u hierover meer zou kunnen vertellen, gezien u ook door het langs gaan op de velden bij uw vader kennis kon opdoen over dergelijke zaken.

Verder gaf u geen zicht op uw activiteiten in Afghanistan nadat u stopte met school. U stelde toen werkloos te zijn, en zelfs niet op zoek te zijn naar een job of bron van inkomsten (CGVS, p. 14). Later zei u dat u waarschijnlijk boer zou geworden zijn en bij uw vader gewerkt zou hebben (CGVS, p. 14). Dit is echter niet mogelijk, gezien uw familie volgens uw verklaringen de velden van uw vader verhuurde na zijn dood (CGVS, p. 14). Gezien het feit dat uw vader overleden was en uw broer ziek was (CGVS, p. 14), is het des te onaannemelijker dat u helemaal niks deed in Afghanistan om uw familie van inkomsten te voorzien. Volgens uw verklaringen zorgde uw moeder voor de inkomsten, door rijst te verkopen in Kunduz-stad (CGVS, p. 14-15). U ging zelfs niet mee met haar naar de stad, omdat u wagenziek bent (CGVS, p. 14). Het CGVS acht het niet plausibel dat uw moeder, in een regio als Kunduz, waar zowel het gevaar van de taliban als van lokale milities (zie administratief dossier, blauwe map, document 7, 8), overal om de hoek schuilt, als vrouw alleen dergelijke tochten ondernam. Hiermee geconfronteerd, ontkende u bovendien het bestaan van dergelijke gevaren in uw regio, en gaat u zo regelrecht in tegen de informatie van het CGVS. U probeerde dit ook te verschonen door te zeggen dat de taliban Kunduz op dat moment nog niet had ingenomen (CGVS, p. 15). De taliban was echter al geruime tijd aanwezig in de regio, waardoor ook dit geen afdoende uitleg is voor uw vorige verklaringen. Door al bovenstaande elementen worden niet alleen uw verklaringen rond uw herkomst, maar ook uw algemene geloofwaardigheid sterk aangetast.

Daarenboven kunnen ook uw verdere verklaringen over de veiligheidssituatie en incidenten in uw regio allesbehalve doorleefd en accuraat genoemd worden. Zo stelde u initieel dat de taliban Kunduz-stad reeds ingenomen had voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 19). Onmiddellijk hierna verklaarde u het tegenovergestelde, namelijk dat Kunduz-stad pas werd ingenomen toen u hier (i.e. in België) al was (CGVS, p. 19). Hierdoor wordt duidelijk dat u geen idee blijkt te hebben wanneer Kunduz-stad nu juist werd ingenomen. Ook bleek u geen kennis te hebben over incidenten of de situatie met de taliban voor de inname van Kunduz (CGVS, p. 19). U verklaarde namelijk dat er tot de dag van uw vertrek niks gebeurde in uw regio, en dat u niks weet over de situatie op dat moment in Kunduz (CGVS, p. 19). Dit is des te opmerkelijker gezien u zich volgens uw verklaringen over uw reisweg in de regio bevond op het moment dat de taliban intensief bezig was met hun offensief om Kunduz in te nemen (zie administratief dossier, blauwe map, document 9). U bent aangekomen in België op 1 november 2015 (zie administratief dossier, datum binnenkomst bij inschrijving asielzoeker). U verklaarde gedurende een maand en vijf dagen onderweg geweest te zijn van Afghanistan naar België (CGVS, p. 23). Hieruit afgeleid moet u Afghanistan verlaten hebben op het einde van de maand september 2015. Kunduz-stad viel in dezelfde periode, i.e. op 28 september 2015, en de regio was sinds april 2015 het schouwtoneel voor taliban-offensieven (zie administratief dossier, blauwe map, document 9). Ook over de huidige situatie in Kunduz met de taliban kon u niks vertellen, hoewel uw familie daar nog steeds verblijft en u volgens uw verklaringen nog in contact staat met uw familie daar (CGVS, p. 22, 6, 7). U verklaarde hen niet te vragen naar de situatie met de taliban (CGVS, p. 22). Indien uw familie zich in de regio van Kunduz bevindt, is het niet aannemelijk dat u hen hierover niks zou vragen, gezien de bijzonder preciaire veiligheidssituatie in de regio. Bovenstaande feiten doen de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst en in het bijzonder over uw recente herkomst ernstig teniet.

Verder slaagde u er niet in voorbeelden te geven van incidenten die voorvielen in uw regio (CGVS, p. 19). U probeerde dit uit te klaren door stellen dat u dit niet kon weten omdat u niet buiten kwam (CGVS, p. 19). Dit is echter geen valabele verschoningsgrond voor dit gebrek aan kennis, gezien u zelfs indien u niet of niet vaak buitenkwam, ook via andere personen kon gehoord hebben over incidenten in de regio. Wanneer hierna via verschillende voorbeelden van incidenten of andere gebeurtenissen die plaatsvonden in uw regio gepeild werd naar uw kennis hierover, moest u stevast het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 19-20).

Zo werd u gevraagd naar de moord op een werknemer van het provinciale departement van onderwijs in 2014 (zie administratief dossier, blauwe map, document 10), de slachting van Khanam (zie administratief dossier, blauwe map, document 7), aanval door de taliban waarbij verschillende militieleiders omkwamen (zie administratief dossier, blauwe map, document 11). Ook werd u gevraagd of u zich iets herinnerde over inhuldigingsceremonieën in uw regio. Hierbij wist u niks over de opening van een nieuwe bibliotheek of energieproject (zie administratief dossier, blauwe map, document 12, 13), maar kon u wel de opening van een kliniek vernoemen.

Hierover werd echter niks terug gevonden. Bovenstaande elementen doen opnieuw zware twijfels rijzen bij uw verblijf en recente vertrek uit deze regio.

Nog kon u niet vertellen wie aan de macht was in uw regio voor uw vertrek. U wist niet wie de beslissingen maakte in uw dorp, en stelde dat iedereen gewoon zijn eigen zin deed (CGVS, p. 20). Hierna verklaarde u wel dat men bij problemen terecht kon bij de dorpsouderen, maar antwoordde u ontkennend wanneer u gevraagd werd naar het bestaan van milities in uw regio, en eventuele banden tussen dorpsouderen en milities (CGVS, p. 20). Dat u niks weet over het bestaan van milities in uw regio, is bijzonder frappant, gezien uw regio volgens de informatie van het CGVS bestaat uit een kluwen van erg machtige milities, die voor verschillende incidenten en problemen zorgen voor de inwoners van uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, document 7, 14, 16). Wanneer om zekerder te zijn of u geen bekende persoonlijkheden of leiders uit de regio kende, gevraagd werd of u bepaalde personen kende, lieten uw verklaringen opnieuw te wensen over. Zo moest u het antwoord schuldig blijven op de vraag wie de districtschef van Khanabad was (CGVS, p. 22). U kon echter wel de politiechef benoemen (CGVS, p. 22). Deze informatie kon echter niet bevestigd worden na opzoekingswerk van het CGVS. Verder wist u ook wie Marshal Fahim was, en had u reeds gehoord van Ustod Sayyef (CGVS, p. 22-23, zie administratief dossier, blauwe map, document 17, 18). Gevraagd naar talibanleiders uit de regio, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven en verklaarde u zelfs dat er geen taliban aanwezig was in uw regio (CGVS, p. 22). Hiermee gaat u opnieuw in tegen informatie van het CGVS over de taliban in uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, document 10). Ook van de enorm bekende en machtige militieleiders uit uw regio, Mir Alam en Mohammed Amar (zie administratief dossier, blauwe map, document 14) had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 23). Ook uw gebrek aan kennis over deze persoonlijkheden, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst sterk aan. Dat u wel gehoord had van Ustod Sayyef en Marshal Fahim, kan hier niet tegenin gaan, gezien deze personen ook op het nationale niveau en dus over heel Afghanistan bekend zijn.

Nochtans waren er ook een aantal zaken die u wel wist te vertellen over uw beweerde woonplaats in Khanabad, Kunduz. Zo kon u verschillende dorpjes opsommen die in de buurt van uw dorp, uw school benoemen, en kende u het spel buzkashi (CGVS, p. 5, 13, 23). In het licht van uw algemene gebrekkige uitleg over Khanabad, zoals hierboven besproken, is dit echter onvoldoende om aannemelijk te maken dat u effectief uit deze streek afkomstig bent en er gewoond zou hebben tot aan uw vertrek uit Afghanistan in 2015. Het feit dat u dergelijke zaken wel kon opnoemen, maar niet in staat was vanuit uw persoonlijke beleving te vertellen over meer eenvoudige zaken, zoals bijvoorbeeld het beschrijven van uw dorp, de mensen die daar woonden en dergelijke, doen vermoeden dat de zaken die uw wel kon benoemen ingestudeerde feiten waren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khanabad in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khanabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland).

De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 17 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 1-3). U werd in de loop van het gehoor (CGVS, p.27) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u dit werd duidelijk gemaakt, bleef u echter vasthouden aan de verklaring tot uw vertrek in dezelfde regio, namelijk Khanabad, verbleven te hebben (CGVS, p. 27), zonder uw gebrek aan kennis uit te klaren.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande vaststelling niet weerleggen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn (zie administratief dossier, blauwe map, document 19). Om deze reden, kan de taskara van uw vader, uw herkomst pas ondersteunen, bij geloofwaardige verklaringen over die herkomst. Bovendien betwist het CGVS niet het feit dat uw vader afkomstig is uit Khanabad, maar wel dat u er verbleef tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan. Deze vermoedens worden bovendien bevestigd door het feit dat u er niet in slaagde uw eigen taskara voor te leggen, en hiervoor geen afdoende verklaring kon geven. De envelop die u voorlegde uit Khanabad kan ook niet aantonen dat u zelf tot kort voor uw vertrek nog in Khanabad verbleef;

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”* en van *“het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*.

Betreffende de verklaringen over zijn streek van herkomst stelt verzoeker dat geen rekening werd gehouden met zijn concrete profiel. Hij wijst erop dat hij nog minderjarig was op het moment dat hij Afghanistan verliet, dat hij maar tot de vijfde graad naar school ging waardoor hij een beperkt opleidingsniveau heeft en dat hij zijn eigen dorp nooit verliet. Hij stelt dat hij zijn vader, die boer was, hielp sinds hij stopte met school. Daarom meent hij dat hij een kwetsbaar profiel heeft. Verzoeker verwijst naar artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, artikel 4 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de proceduresgids van UNHCR en stelt *“Dat hoewel de eiser op dit moment niet meer minderjarig is, er moet worden rekening gehouden met het feit dat hij een zeer beperkte opleidingsgraad heeft en dat hij wel degelijk minderjarig was op het moment toen hij nog in Afghanistan leefde, zodat ook bij de beoordeling van zijn mogelijke kennis van zijn streek van herkomst ook hier rekening moet mee worden gehouden”*. Hij wijst erop dat door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet wordt ontkend dat hij wel degelijk een bepaalde kennis heeft van zijn dorp en eveneens van de streek rond zijn dorp en stelt *“dat hij wel degelijk in staat was om verschillende dorpjes op te sommen die in de buurt van zijn dorp en zijn school gelegen waren en dat hij ook het spel buzkashi kende, wat toch duidelijk aantoonde dat dit elementen zijn in zijn kennis die voortkomen uit zijn persoonlijke beleving, gezien hij vertelde over een spel dat hij regelmatig speelde met vrienden”*. Hij wijst er voorts op dat hij tot de vijfde graad naar school ging en dat zijn activiteiten nadien zich beperkten tot het helpen van zijn vader op het land. Ook merkt hij op dat hij zijn dorp nooit heeft verlaten, dat hij betrokken was in een bloedwraak en dat het voor hem nooit nodig was om zijn dorp te verlaten. Hij meent dat het normaal is dat men niet dezelfde kennis kan eisen van iemand die universitaire studies heeft genoten en die bijvoorbeeld regelmatig rondreisde in het land van herkomst, in vergelijking met een eenvoudige jongen die maar tot de vijfde graad schoolliep en wiens activiteiten zich vervolgens beperkten tot het helpen van zijn vader op het land en spelletjes spelen met zijn vrienden. Hij acht dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel daar nergens wordt verwezen naar het feit dat hij een beperkte opleiding heeft genoten of dat hij minderjarig was op het moment dat hij Afghanistan verliet. Het feit dat hij zijn dorp niet verliet, wordt wel opgenomen in de bestreden beslissing maar wordt niet betrokken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn streek van herkomst, aldus verzoeker. Hij wijst er dienaangaande op dat hij wel degelijk verklaringen kon afleggen over dorpen die in de buurt waren gelegen en waarvan hij aangaf dat hij de namen van de dorpen kende door wat zijn moeder vertelde of door het feit dat er andere mensen uit deze dorpen afkomstig waren en soms naar zijn dorp kwamen, mensen die hij persoonlijk kende.

Aangaande de informatie in het administratief dossier betreffende overstromingen merkt verzoeker op dat deze informatie niet aantoonde dat er overstromingen zijn geweest in zijn dorp, dat hij nooit verliet, vermits deze informatie het enkel heeft over de streek in de provincie Kunduz waarbij één artikel het niet specifiek heeft over bepaalde dorpen terwijl een tweede artikel het heeft over het dorp Olya Cheshma.

Voorts merkt verzoeker *“Dat het feit dat de eiser afkomstig is uit een streek die kan worden gekarakteriseerd als woestijngebied op zich reeds inhoudt dat zij droogtes gewend zijn en omdat er een gewenning optreedt aan droogtes, worden dergelijke droogtes niet noodzakelijkerwijze als catastrofaal aangemerkt, maar gewoon als iets dat deel uitmaakt van het klimaat en de levensomstandigheden.”* Hij meent ook dat de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over deze droogtes niet op gedetailleerde wijze aangeeft welke provincies in mindere of meerdere mate werden getroffen door deze droogte.

Hij verwijst naar een kaart van EFSA *“die duidelijk maakt wat impact is in de verschillende provincies die worden getroffen door de droogte, er kan worden vastgesteld dat de provincie Kunduz in het licht is gekleurd op de kaart, wat betekent dat de impact van de droogte in die provincie wordt gekwalificeerd als “low”, zijnde “laag” (stuk 3)”*. Deze kaart maakt volgens hem ook duidelijk in welke gradatie er nood was aan bijkomende fondsen wegens de droogte en toont aan dat Kunduz geen deel uitmaakt van de provincies die hieraan nood hadden. Aangaande de aardbevingen wijst verzoeker erop dat hij bevestigde dat er effectief aardbevingen voorkwamen in zijn regio van herkomst. Het is voor hem niet duidelijk welke verklaringen van hem hierover nog werden verwacht. Hij stelt dat hij aangaf dat de aardbevingen geen schade veroorzaakten, hetgeen door de commissaris-generaal niet wordt tegengesproken.

Betreffende de personen of families die in verzoekers dorp wonen, wijst hij erop dat hij duidelijk aangaf dat hij deel uitmaakt van de familie S.(B.), maar dat hij niet weet of er veel mensen van die familie in zijn dorp wonen en dat hij geen andere families in zijn dorp kon opnoemen. Verzoeker wijst erop dat hij een zeer beperkte opleidingsgraad heeft, dat hij minderjarig was toen hij Afghanistan verliet en dat hij betrokken was in een bloedwraak waardoor zijn bewegingsvrijheid was beperkt. Hij wijst op het feit dat hij de naam van een dorpsoudere noemde en dat hij aangaf dat er mensen waren die Pashtou spreken en dat er ook Shia waren.

Verder acht verzoeker de vraag *“wat is het districtscentrum van Khanabad”* verwarrend daar het antwoord op deze vraag *“Khanabad”* is. Verzoeker stelt als volgt: *“[...] waarschijnlijk vanuit de veronderstelling dat de vraag die effectief wordt gesteld door de dossierbehandelaar is naar wat de hoofdstad is van het district, waarop de eiser dus Kunduz heeft geantwoord; Dat pas nadat hem de vraag verschillende keren werd gesteld het bij de eiser begon te dagen dat hij dus wel degelijk een verkeerd antwoord gaf en er kon worden verduidelijkt en het hem duidelijk werd dat hij gewoon moest antwoorden dat het districtscentrum van Khanabad het districtscentrum van Khanabad is...”*. Hij merkt op dat in de bestreden beslissing zelf wordt aangegeven dat hij de vraag niet duidelijk vond. Hij meent dat uit het gehoorverslag kan worden afgeleid dat hij zich vergiste en dat hij meende dat de vraag werd gesteld naar de hoofdstad van de streek, die effectief Kunduz is, zodat een verwarring hieromtrent volgens hem wel degelijk mogelijk is. Aangaande zijn taskara merkt verzoeker op dat hij in Afghanistan nog minderjarig was en zich niet noodzakelijk bezig hield met dergelijke zaken. Hij wijst erop dat, hoewel hij aanvankelijk verklaarde niet in het districtscentrum te zijn geweest, hij daarna meteen en spontaan verklaarde dat hij er misschien een taskara is gaan aanvragen, *“om zeker te zijn dat hij geen foute verklaringen zou afleggen”*. Hij herhaalt dat geen rekening wordt gehouden met zijn jonge leeftijd, zijn persoonlijke leefwereld en de hiermee samenhangende omstandigheid dat hij als minderjarige niet op zelfstandige wijze bezig was met zijn identiteitsdocumenten.

Betreffende zijn activiteiten in Afghanistan in zijn dagelijks leven, stelt verzoeker onder meer als volgt: *“Dat de eiser effectief is naar school gegaan, maar dit op onregelmatige wijze tot de vijfde graad en voor de rest van zijn dagen eigenlijk niets speciaal uitvoerde behalve spelletjes spelen met zijn vrienden en soms voedsel brengen naar zijn vader die op het land aan het werken was; Dat wel wordt erkend door het CGVS dat de eiser uitdrukkelijk aangaf dat hij zijn vader niet hielp op het land, maar desondanks toch vragen stelden naar de cultivatieprocessen van de rijst, waar de eiser niet correct kon op antwoorden; Dat het echter absoluut normaal is dat de eiser hier niet op correcte wijze kon op antwoorden, omdat hij ook, waarheidsgetrouwe wijze aangaf dat hij zijn vader niet hielp op het land, zodat een dergelijke kennis over cultivatieprocessen van rijst niet tot zijn persoonlijke leefwereld behoorden en zijn gebrek aan kennis hieromtrent dus niet als een negatieve indicatie kan worden weerhouden en evenmin als een aanwijzing dat hij niet zou medewerken met de feitenvaststelling in het kader van zijn asielprocedure;”*

Betreffende de veiligheidssituatie en incidenten in zijn regio, wijst verzoeker opnieuw op het gebrek van inoverwegingname van zijn kwetsbaar profiel als minderjarige met een gebrekkige opleiding, die zijn dorp nooit verliet en die absoluut niet bezig was met politiek.

Betreffende de machthebbers, milities en talibanleiders in zijn regio stelt verzoeker dat hij hierover evenmin iets kan vertellen, *“gezien zijn zeer jonge leeftijd en het feit dat hij hier helemaal niet mee bezig was”*. Opnieuw haalt hij aan dat geen rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel, zijn minderjarigheid en zijn beperkte opleidingsniveau. Hij stelt ook *“Dat het wel degelijk zo zal zijn dat er een kluwen is van milities in zijn regio, maar men kan van de eiser, die als minderjarige zijn streek van herkomst niet heeft verlaten niet eisen dat hij hierover zo’n uitgebreide kennis zou hebben, gezien hij hierover absoluut ook geen kennis heeft;*

Dat noodzakelijkerwijze zijn kennis hierover beperkt is, maar er wordt dan daarnaast ook geen rekening gehouden met de kennis die hij wel degelijk heeft, namelijk het feit dat hij de politiechef kent van zijn dorp en dat hij wel had gehoor van Ustod Sayyef en hij had ook gehoord van Marshal Fhim;”. Hij wijst er verder op dat de bestreden beslissing zelfs aangeeft dat hij wel degelijk een aantal zaken wist te vertellen over Khanabad, Kunduz, *“namelijk verschillende dorpen in de buurt van zijn dorp, zijn school en het spel Buzkashi, evenals bepaalde namen van personen die daar woonden, de naam van de politiechef, de opening van een kliniek en een algemene karakterisering van zijn dorp van herkomst”*. Hij verwijst tevens naar een advies van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen van 12 juli 2012 in een Afgaans dossier en waarin volgens hem wordt vermeld dat de methodes van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de herkomst van jonge Afghanen te onderzoeken dikwijls *“een gebrek aan nuances en wetenschappelijk vertoont”*. Hij meent dat deze vaststelling ook in aanmerking kan worden genomen in het huidige dossier.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kaart van EFSA (stuk 3) en een advies van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen van 12 juli 2012 (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd in het kader van een bloedwraak. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd daar geen geloof kan worden gehecht aan zijn (recente) afkomst uit het dorp Dawla Dag, district Khanabad, provincie Kunduz. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd als volgt: (i) hij slaagt er niet in te vermelden dat zijn dorp gelegen is vlakbij de grens met het district Kunduz; (ii) hij slaagt er evenmin in op een doorleefde wijze te vertellen over zijn eigen dorp, onder meer betreffende het voorkomen van overstromingen, droogtes en aardbevingen, alsook betreffende personen en families die er leven; (iii) hij kan pas na acht vragen meegeven dat Khanabad het districtscentrum is; (iv) zijn verklaringen over zijn taskare zijn niet aannemelijk; (v) zijn verklaringen over zijn dagelijks leven in Afghanistan zijn vaag en onaannemelijk; (vi) hij biedt geen zicht op zijn activiteiten nadat hij stopte met zijn school; (vii) zijn verklaringen over de veiligheidssituatie en incidenten in zijn regio van herkomst zijn niet doorleefd en niet accuraat; (viii) hij kan niet aangeven wie aan de macht was in zijn regio van herkomst voorafgaand aan zijn vertrek; (ix) de zaken die hij wél wist weer te geven betreffende zijn regio van herkomst hebben, gezien het voorgaande, een ingestudeerd karakter; en (x) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in enkele van zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Meermaals doorheen zijn verzoekschrift wijst verzoeker op zijn profiel. Hij stelt dat hij minderjarig was toen hij uit Afghanistan vertrok, dat hij slechts een beperkte scholing heeft genoten en dat hij zijn dorp nooit eerder verliet. Hij meent dat deze gegevens de hiaten en onaannemelijke vaagheden in zijn verklaringen over zijn regio van herkomst afdoende verklaren. Hierin kan hij echter niet worden gevolgd.

Aangaande het feit dat verzoeker minderjarig was op het moment dat hij Afghanistan zou hebben verlaten en dat hij slechts een beperkte scholing zou hebben genoten, dient er vooreerst op gewezen dat ook van personen met een jeugdige leeftijd en een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker geen zicht biedt op zijn activiteiten in Afghanistan nadat hij stopte met school, hetgeen op zich reeds de geloofwaardigheid van zijn beperkte scholingsgraad mede op de helling plaatst: *“Verder gaf u geen zicht op uw activiteiten in Afghanistan nadat u stopte met school. U stelde toen werkloos te zijn, en zelfs niet op zoek te zijn naar een job of bron van inkomsten (CGVS, p. 14). Later zei u dat u waarschijnlijk boer zou geworden zijn en bij uw vader gewerkt zou hebben (CGVS, p. 14). Dit is echter niet mogelijk, gezien uw familie volgens uw verklaringen de velden van uw vader verhuurde na zijn dood (CGVS, p. 14). Gezien het feit dat uw vader overleden was en uw broer ziek was (CGVS, p. 14), is het des te onaannemelijker dat u helemaal niks deed in Afghanistan om uw familie van inkomsten te voorzien. Volgens uw verklaringen zorgde uw moeder voor de inkomsten, door rijst te verkopen in Kunduz-stad (CGVS, p. 14-15). U ging zelfs niet mee met haar naar de stad, omdat u wagenziek bent (CGVS, p. 14). Het CGVS acht het niet plausibel dat uw moeder, in een regio als Kunduz, waar zowel het gevaar van de taliban als van lokale milities (zie administratief dossier, blauwe map, document 7, 8), overal om de hoek schuilt, als vrouw alleen dergelijke tochten ondernam. Hiermee geconfronteerd, ontkende u bovendien het bestaan van dergelijke gevaren in uw regio, en gaat u zo regelrecht in tegen de informatie van het CGVS. U probeerde dit ook te verschonen door te zeggen dat de taliban Kunduz op dat moment nog niet had ingenomen (CGVS, p. 15). De taliban was echter al geruime tijd aanwezig in de regio, waardoor ook dit geen afdoende uitleg is voor uw vorige verklaringen. Door al bovenstaande elementen worden niet alleen uw verklaringen rond uw herkomst, maar ook uw algemene geloofwaardigheid sterk aangetast.”*

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Betreffende zijn opmerking dat hij zijn dorp nooit eerder verliet, wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op het volgende: *“Uw verklaring hiervoor is dat u nooit aan de grens was, omdat u omwille van de bloedwraak waarin uw familie verwickeld was, uw dorp niet kon verlaten (CGVS, p. 4-5). Dit is echter helemaal geen afdoende uitleg, gezien de bloedwraak die u aanhaalde betrekking had op een familie die in hetzelfde dorp als u woonde (CGVS, p. 5). Hiermee geconfronteerd, gaat u in tegen uw vorige verklaring, en stelt u dat de bloedwraak eigenlijk geen reden was waardoor u uw dorp niet kon verlaten, maar dat u gewoon geen reden had om buiten uw dorp te gaan (CGVS, p. 5). Het feit dat u uw verklaringen aanpast naargelang de vraag, doet de geloofwaardigheid van deze verklaringen teniet.”*

Telkens waar verzoeker verwijst op zijn voorgehouden kwetsbaar profiel, kan hieraan wegens het voorgaande dan ook niet het minste geloof worden gehecht.

Waar verzoeker verder stelt dat uit de informatie van de commissaris-generaal in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') niet zou blijken dat er in zijn dorp overstromingen zijn geweest, dient vastgesteld dat de streek van verzoekers dorp in deze informatie wel degelijk wordt genoemd, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat er ook in verzoekers dorp sprake was overstromingen. Verzoeker brengt alleszins geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn dorp desalniettemin zou zijn ontsnapt aan deze overstromingen. Het loutere feit dat verzoekers dorp niet specifiek bij naam wordt genoemd in de voormelde informatie in het administratief dossier, betekent geenszins dat er in zijn dorp geen overstromingen zouden hebben plaatsgevonden. Hoe dan ook, kan minstens worden verwacht dat verzoeker melding maakt van overstromingen in de ruimere omgeving van zijn dorp wanneer hiernaar wordt gevraagd. Dat verzoeker zijn dorp nooit zou hebben verlaten, kan niet worden aangenomen (zie *supra*).

Waar verzoeker stelt dat droogtes in zijn regio van herkomst vaak voorkomen en door gewenning niet noodzakelijkerwijze als catastrofaal worden aangemerkt, "*maar gewoon als iets dat deel uitmaakt van het klimaat en de levensomstandigheden*", slaagt verzoeker er evenmin in een verschoning te bieden voor zijn gebrekkige kennis.

In zoverre kan worden aangenomen dat droogtes in verzoekers voorgehouden regio van herkomst regelmatig zouden voorkomen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat droogtes die leiden tot het behoeven van extra hulpmiddelen in sommige gebieden (zie verzoekschrift, stuk 3) wel degelijk worden opgemerkt door de lokale bewoners, temeer daar naar zijn verklaringen verzoekers vader landbouwer is en er in zijn dorp vooral boeren wonen. Tevens dient opgemerkt dat op de bijgevoegde kaart (verzoekschrift, stuk 3) het district Khanabad ook donker is gekleurd en bijgevolg, gezien de uiteenzetting hierover in het verzoekschrift (p. 10), kan worden aangenomen dat dit district door de droogte in 2011 zwaar werd getroffen. Aangaande de aardbevingen wordt in de bestreden beslissing wel degelijk op pertinente wijze aangegeven dat verzoekers verklaringen hierover niet doorleefd zijn. Indien hij deze aardbevingen werkelijk zelf persoonlijk meemaakte, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zijn verklaringen hierover verder reiken dan dat er aardbevingen voorkwamen maar dat er geen schade was, *quod non*.

Waar verzoeker stelt dat hij in de war was bij de vraag naar het districtscentrum van Khanabad, aangezien Khanabad zelf het districtscentrum is, kan hij evenmin worden bijgetreden. De vraag naar het districtscentrum werd hem liefst acht maal op verschillende wijzen gesteld (gehoorverslag CGVS, p. 17-19), zodat niet kan worden ingezien dat verzoeker verward kon blijven over de aard van de vraag. Het loutere feit dat Khanabad het antwoord is op de vraag wat het districtscentrum is van Khanabad, doet geen afbreuk aan het voorgaande, noch aan het feit dat verzoeker initieel antwoordde dat de stad Kunduz het districtscentrum van het district Khanabad is. Tijdens zijn gehoor vermeldde verzoeker bovendien pas na het meermaals herhalen van de vraag dat de vraag voor hem niet duidelijk zou zijn. Hoe dan ook dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Ook waar verzoeker stelt dat hij in Afghanistan niets anders deed dan spelletjes spelen met zijn vrienden en voedsel brengen naar zijn vader die op het land aan het werken was, kunnen deze verklaringen bezwaarlijk als doorleefd en aannemelijk worden beschouwd, integendeel. Gezien de grote impact van de lokale machtshebbers en de veiligheidssituatie op het leven van de lokale inwoners, zoals dit blijkt uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker ook hierover gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen kan afleggen, *quod non*. Dat hij hier helemaal niet mee bezig was (verzoekschrift, p. 17), vormt geenszins een afdoende verschoning voor zijn gebrekkige kennis.

Waar verzoeker wijst op een aantal elementen die hij volgens hem wél correct kon weergeven betreffende zijn voorgehouden regio van herkomst, dient er vooreerst op gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Bovendien betreffen dit elementen die, mede gelet op de motieven in de bestreden beslissing, een ingestudeerd karakter vertonen.

Het bijgevoegde advies van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (verzoekschrift, stuk 4) bevat slechts algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoeker. Aldus is dit advies niet van aard afbreuk te doen aan de motieven in de bestreden beslissing of om de door verzoeker aangevoerde vrees voor vervolging alsnog *in concreto* aannemelijk te maken.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Khanabad, provincie Kunduz, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit de provincie Kunduz, noch zijn profiel aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten.

De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. X), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER